

MILOSRDNÍ BRATŘI
KONVENT BRNO

hospitalita 3|2011

zpravodaj milosrdných bratří č. 14

Z NÁVŠTĚVY BR. GENERÁLA DONATA FORKANA

JSTE PŘIPRAVENI
NA CHŘIPKOVOU
SEZÓNU?

*Zamyšlení pro
seniory*

„Per corpus ad animam – tělem k duši“

ZDARMA

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a milí bratři,

někdy mi připadá, že žijeme vedle sebe a vůbec o sobě nevíme. Hovoříme spolu, ale neposloucháme se. Stále narůstající možnosti získávání nových informací a jejich následné zpracovávání nás zaměstnává natolik, že nemáme čas ani na sebe. Informační boom, který provází dnešní dobu, a získávání informací pomocí nejmodernějších medií nás postupně izoluje ve společnosti.

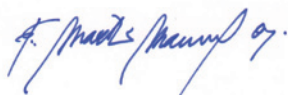
Smutnější však je, že toto izolování proniklo i do našich rodin. Ve světě se v poslední době mluví stále více o krizi. A to ne jen o krizi ekonomické, ale i o krizi morální. A tato morální krize společnosti má základy právě v izolaci každého z nás. V bibli je psáno: „Pomáhejte jeden druhému nést kříž.“ To je ta pravá hospitalita. Nevidět jen své cíle a své problémy.

Advent je dobou, kdy si často také uvědomujeme, že mnoho z našich blízkých už nemáme mezi sebou a myslíme na to, co jsme jim třeba nestihli říct. Ať nás tedy tato doba skrze vnitřní kontemplaci naučí žít více pohromadě s lidmi okolo nás.

Milí přátelé, přeji nám všem, aby cesta každého z nás byla naší cestou společnou.

*K tomu ať vás provází
na všech cestách Panna Maria.*

*Br. Martin Macek O.H.
představený milosrdných bratří Čech a Moravy*

kostel sv. Leopolda v Brně

*br. Martin Macek
představený milosrdných bratří*

MILOSRDNÍ BRATŘI HOSPITÁLSKÝ ŘÁD SV. JANA Z BOHA

Hospitálský řád sv. Jana z Boha je společenství laických bratří zasvěcených službě nemocným.

„Per corpus ad animam“ – „Tělem k duši“. Toto heslo je naplňováno svědectvím služby trpícím a nemocnému bližnímu, jak k tomu vyzývá sám Ježíš Kristus.

Kromě tří obvyklých slibů života čistoty (celibátu), chudoby a poslušnosti, bratři skládají ještě čtvrtý slib hospitality – péče o nemocné.

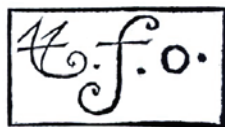
V 52 zemích všech 5 kontinentů působí 1177 bratří a provozují okolo 400 zdravotních zařízení. Pomoc se neomezuje pouze na nemocné a nemocnice – mají též mnoho center pro mentálně

postižené, invalidy, přestárlé, lidi bez domova a také centra pro závislé na drogách. Zakládají střediska s paliativní medicínou, věnují se péči o nemocné s AIDS, s Alzheimerovou chorobou.

V řádových nemocnicích se neprovádí potraty, ale budují baby-boxy, propagují etické a morálních hodnoty.

Generální představený br. Donatus Forkan sídlí v Římě.

vp

Granátové jablko – tradiční symbol milosrdných bratří

JSME PŘIPRAVENI NA ZIMU A CHŘIPKOVOU SEZONU?

S chladnějším počasím a blížící se zimou si pacienti začínají stěžovat na různá nachlazení, škrábání v krku, rýmu, kašel i zvýšenou teplotu.

Pro radu přicházejí přímo za námi do lékárny a je na nás kladena velká zodpovědnost – doporučit tu nejvhodnější léčbu nebo ještě lépe prevenci.

Předcházet onemocněním je vždy mnohem příjemnější než léčba sama.

V naší lékárně jsme dobře zásobeni jak přípravky pro prevenci, tak i pro léčbu těchto potíží. S pacientem vlídně pohovoříme, vyslechneme si jeho problémy a doporučíme vhodné preparáty, nebo ho odešleme k lékaři, jsou-li jeho potíže vážnější a dlouhodobější.

Náš obranný systém bude prověřen hned při prvním přívalu nachlazení, chřipek a angín. Měli bychom ho posílit pročištěním celého organismu, kvalitní a pestrá strava, bohatou na zeleninu a ovoce a také účinnými látkami, které imunitu podpoří. Naše tělo se tak stane odolnějším proti onemocnění.

K očistě organismu nám mohou posloužit třeba čajové směsi s vilcacorou, červenou řepou, echinaceou či rakytníkem. Doporučujeme i aloe vera.

Posilovat imunitu můžeme:

Vitamíny – vit. C, A, B, minerální látky a stopové prvky, důležité pro správnou funkci všech buněk.

Probiotiky – stabilizují střevní mikroflóru, posilují imunitu a snižují riziko různých infekcí.

Nukleotidy, Adaptageny a bakteriálními lyzáty – vhodné nejen pro prevenci, ale i pro léčbu.

Betaglukány, obsaženými v hlívě ústříčné – posilují přirozenou obranyschopnost organismu, jsou velmi účinné a oblíbené.

Echinaceovými přípravky – kapky či tablety jsou pro některé naše pacienty první volbou v prevenci i při prvních příznacích nachlazení.

Homeopatiky – často žádaná, vhodná jak pro prevenci, tak při léčbě chřipek, bolestí v krku i ztrátě hlasu.

Pro rizikové skupiny se slabším imunitním systémem je po poradě s lékařem vhodné očkování vakcínou proti chřipce.

Mnoho našich pacientů se k nám rádo vrací a nás vždy potěší jejich informace o úspěšnosti léčby. Jejich poznatky jsou pro nás také přínosem a my je můžeme využívat a doporučovat dále.

lékárnice z Lékárny Milosrdných bratří v Brně

GENERÁL DONATUS FORKAN VE STŘEDNÍ EVROPĚ

Na začátku září procestoval generální převor řádu, br. Donatus Forkan, středoevropské delegatury, včetně České republiky. Nejprve navštívil maďarské bratry a jejich nemocnice, dále pokračoval na Slovensko a celou cestu zakončil v České republice. V každém místě byl nesmírně potěšen rozvojem díla milosrdných bratří a vyjádřil velkou radost ze společné práce bratří a jejich spolupracovníků v šíření hospitality sv. Jana z Boha.

„Komunismus se na lidi díval jako na nástroje státu. Musíme mít na zřeteli život jednotlivce, od početí až po jeho přirozenou smrt. V našich zaří-

zeních pracujeme s hodnotami kvality, respektu a zodpovědnosti. Co se týká duchovní stránky, měli bychom lidem vytvářet prostředí pro setkávání se s Bohem... Hospitalita je vynikajícím darem, je pluralitní a neposuzuje, umožňuje přijmout každého člověka. Jak píše sv. otec ve své encyklice, láska nikoho nevylučuje. Přesně tímto způsobem pracoval sv. Jan z Boha... Každodenní práci obnovujete ducha sv. Jana z Boha. Dnes je církev zkoušená, jestli vydrží v této službě i v době změn ve společnosti. Tady ve střední Evropě máme velkou možnost ukázat, v čem je křesťanství dobré, aby lidé zažili, že Kristus je přítomný mezi námi...”

vp

SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE A MILOSRDNÍ BRATŘI

U příležitosti Světového setkání mládeže ve Španělsku, 12. až 21. srpna, proběhlo setkání mladých bratří, spolupracovníků a rodiny hospitality sv. Jana z Boha z celého světa přímo v Madridu. Jednalo se o setkání „mladších“ členů Rodiny sv. Jana z Boha s věkem mezi 16 a 40 lety.

Toto setkání bylo organizováno milosrdnými bratry ze Španělska a Portugalska. Jeho vyvrcho- lením byla i návštěva Svatého otce v centru milo- srdných bratří v Carabancelu. Na závěr se všichni účastníci přesunuli na letiště Cuatro Vientos, kde proběhla hlavní vigilie s Benediktem XVI.

MEZINÁRODNÍ SETKÁNÍ BRATŘÍ A MLÁDEŽE SV. JANA Z BOHA V MADRIDU

Z CESTY BR. MICHAELA

Rád bych se s vámi podělil o své zážitky z pobytu v Madridu při setkání mládeže se Svatým otcem. Ještě před ním však probíhalo v našem domě sv. archanděla Rafaela v Madridu setkání bratří a spolupracovníků – Rodiny sv. Jana z Boha. To se konalo od 12. do 19. srpna. Byli zde zástupci téměř z celého světa – z Evropy, Asie, Oceánie a Jižní Ameriky.

Do Madridu jsem dorazil už 8. srpna, abych si město mohl prohlédnout sám. Bydlel jsem tam u našich španělských bratří. Ve městě jsou tři komunity – provincie, starší bratři, kteří jsou nemocní a mají samostatné oddělení, kde se o ně starají řádové sestry z Indie, a třetí komunita, která je v areálu nemocnice. Ta má dětské oddě- lení, internu, chirurgii, ambulance a mnoho dal- ších. Bratři zde však mají také ubytovnu, hostel pro bezdomovce, kde jsme při našem setkání byli ubytováni.

Madrid je velmi hezké a zajímavé město, ale měl jsem možnost ho poznat i z té „druhé“ strán- ky – Madrid plný bezdomovců, žebráků, poulič- ních prodejců a špinavých brlohů.

Velmi mě zaujalo vlakové nádraží, které se nazývá „Atocha“, jehož část je přebudována na palmový skleník. Dále je zde katedrála, královský palác, mnoho kostelů a největší náměstí v Madridu Piazza Major. Na tomto náměstí je plno typických obchodů a restaurací. Jeden den jsem se vypravil do Toleda. Je to nádherné středověké město, ale pro turisty poněkud drahé.

Každé ráno jsme měli budíček v 7:30, v 8 hodin snídaně, v 9 hodin ranní modlitba a následoval program. Jeho součástí byla i návštěva provincia- látu v nemocnici Beata Mariana řádových sester sv. Benedikta Menni v Madridu. V kapli zde mají mozaiku s vyobrazením milosrdného samaritána, nikdo jsme ale netušili, že tam půjdeme pěšky. Cesta trvala přes 3 hodiny, ale když jsme došli, poněkud vyčerpání, tak jsme pochopili, že to bylo děláno pro to, abychom si sami uvědomili, jaké to asi bylo, když milosrdný samaritán pomáhal zbitému a nesl ho do hostince.

V neděli jsme navštívili ústav Ciempozuelos pro mentálně a psychicky nemocné nedaleko Madridu. Toto místo bylo velice důležité v životě nejen sv. Benedikta Menni, ale také sv. Jana z Boha. Působí zde také sestry sv. Benedikta Menni. Měli jsme mši svatou, prohlídku ústavu a dále probíhalo s nemocnými odpoledne plné her, soutěží a na závěr diskotéka. Večer jsme měli koncert a procesi k soše Benedikta Menni v místě, kde sám působil.

Samotné setkání se Svatým otcem jsme zahájili večerní vigilií v naší nemocniční kapli, večer před ním probíhaly katecheze v národních jazycích a další doprovodné programy. Druhý den byla zahajovací mše svatá s místním kardinálem. Ve čtvrtek bylo přivítání Svatého otce. Tento den byla vyhlášena stávka místních obyvatel, kteří byli proti návštěvě Benedikta XVI., s nimi stávkovala i MHD. Ale i přes tyto nepříjemnosti bylo samotné přivítání velice pěkné.

V pátek jsem se zúčastnil společné křížové cesty. V sobotu jsme navštívili farnost sv. Benedikta Menni a poté jsme šli pěšky na letiště, kde byla připravená hlavní vigilie. Teplota ten den byla 44 °C.

Z organizační stránky byl tento den velice podceněn. Sektory se i přes zákaz z velké části zaplnily stany a celtami. Veškeré sociální zařízení bylo umístěno v zadní části letiště, lidé z předních sektorů se k nim dostávali velice těžko. To samé jsem zažil i na setkání se Svatým otcem v Čenstochové.

Jinak celkový program, který probíhal s našimi bratry a spolupracovníky, byl velice pěkný. I když jsme každý mluvili jiným jazykem, nějak jsme se domluvili. Důležité bylo, že nás spojovala Rodina sv. Jana z Boha.

V této krátkosti jsem vás chtěl seznámit s tímto setkáním, i když by se o tom dalo povídat mnohem více, ale i přes to doufám, že se mi alespoň trochu podařilo nastínit to, co jsem sám mohl prožít, za což jsem velmi vděčný.

br. Michael Malý, OH

ADVENTNÍ ZAMYŠLENÍ PRO DŘÍVE NAROZENÉ

Kolikátý advent prožívám? Co očekávám od nového roku 2012 a co si od něj slibuji? A jaké si dávám předsevzetí?

Do domu Hospodinova půjdeme s radostí. Žalm 122 (121). Beru i ten dodatek: „s radostí?“ Ano, s radostí! Protože na rozdíl od těch, kteří nevěří v našeho Pána Ježíše Krista, máme jednu velkou výhodu, kterou je třeba si co nejčastěji uvědomovat: Oni pouze stárnou, ale my zrajeme. A v tom je velký rozdíl. Člověk stárne od svého narození – to je biologický proces, který se odvíjí, ať chceme nebo nechceme. Ale člověk zraje, jen když si to: uvědomuje, chce, prosí Pána o pomoc a na sobě pracuje.

Takže, když si uvědomíme, že nejenom stárneme, ale i zrajeme (což především potřebuje moudrost a trpělivost i se sebou samým!) a že tím vrůstáme do Božího království, které už je zde!

Media – tisk, televize, rozhlas vytváří chmurnou perspektivu zejména pro nás starší. Např. v Hospodářských novinách (27. 7. 2011) v článku „Čeští

senioři jsou ve formě do 73 let“ se píše o tom, že senioři v dalším (následném) období budou žít v horším až špatném zdravotním stavu. A také se všude diskutuje o penzijní reformě a zejména o tom, zda na to vše budou peníze. Řada nás starších těmto chmurám podléhá, jsou pasivní a přesvědčení, že se již nedá nic dělat, než čekat, vzdychat, vzpomínat na dřívější časy, litovat se a cítit se „odepsaným“.

Ale to od nás Bůh nechce! Přečtěme si z knihy Genese o Abrahámovi začátek 12. kapitoly (1 – 5 verš). Abrahám žil do svých 75 let jako bohatý občan v městě Uru a jistě měl vše potřebné k zajištění, pohodlnému a spokojenému stáří. (O tom, co dělal a jak žil dříve nic nevíme, ale od 75 let můžeme sledovat veškeré jeho aktivity. Hospodin mu řekl: „*Odejdi ze své země, ze svého rodiště, z domu svého otce do země, kterou ti ukážu*“. A stařec Abrahám se vydal se na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Opustil všechny jistoty a pohodlí civilizace v Uru včetně rodiny, domu i postavení a vydal se na dlouhou cestu na zcela neznámá místa do neznámého a nejistého prostředí. A Hospodin mu žehná, plně ho zajišťuje po všech stránkách, ale nechává ho procházet i dalšími zkouškami.

Ano, Pán chce, abychom byli i ve stáří aktivní i přesto, že již nejsme tak pohybliví, mrštní, zdatní a v dobré kondici. Co tedy od nás Pán chce?

Věřit a důvěřovat mu podle příkladu starce Abraháma. Přečtěme si pozorně a důkladně, jak nás o tom informuje sv. Pavel ve 4. kapitole listu Římanům:

Uvěřil Abrahám Bohu a bylo mu to připočteno k spravedlnosti (4,3). A dále: On proti očekávání

v naději uvěřil, že bude otcem mnoha národů podle toho, co mu bylo řečeno: „*Tak čtené bude tvé potomstvo.*“ A neochabl ve víře a nehleděl ani na své odumřelé tělo, ač byl téměř stoletý, ani na odumřelé lůno Sáríno. Pro zaslíbení Boží však nepochyboval z nedůvěry, nýbrž posilněn vírou vzdal chválu Bohu. Byl pevně přesvědčen, že Bůh může též splnit cokoli, co slíbil. Proto mu to bylo připočteno k spravedlnosti. Nebylo však pouze kvůli němu napsáno: „Bylo mu to připočteno k spravedlnosti,“ nýbrž i kvůli nám. Také nám to bude připočteno, budeme-li věřit v Toho, jenž vzkřísil z mrtvých Ježíše, Pána našeho, který byl vydán za naše hříchy na smrt a vstal z mrtvých pro naše ospravedlnění (4,18 – 2).

Vyhodnotit svůj dosavadní život a učinit si z toho závěr, ba dokonce program pro svůj další život tak, jak o tom píše sv. Pavel k Filipánům (3,7 – 14):

V čem jsem (dříve) viděl pro sebe prospěch, to považuji nyní kvůli Kristu za škodu. Ano, vůbec všechno to považuji za škodu ve srovnání s tím nesmírně cenným poznáním Krista Ježíše, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a být s ním spojen; nemám přece vlastní spravedlnost, která se získá (zachováváním) Zákona, ale tu, která se dává tomu, kdo věří v Krista, totiž tu, která přichází od Boha a spočívá ve víře. Tak na sobě poznám Krista i moc jeho zmrtvýchvstání a účast na jeho utrpení; a protože umřel on, i já mu v tom chci být podobný. Potom, jak doufám, dosáhnu vzkříšení z mrtvých. Tím neříkám, že už bych toho dosáhl, nebo že už jsem dokonalý; ale za všech sil se snažím to uchvátit, protože i mne samého uchvátil Kristus Ježíš. Bratři a sestry, já si nenamlouvám, že už jsem to uchvátil. Ale o jedno mi jde: nedbám na to, co je za mnou, ale ženu se k tomu, co je přede mnou. Běžím k cíli za vítěznou nebeskou odměnou, ke které nás Bůh povolal skrze Krista Ježíše.

Konečně mějte zájem o všechno, co je pravdivé, co je čestné, co je spravedlivé, co je nevinné, co je milé, co slouží dobré pověsti, a o každou zdatnost nebo činnost, která si zasluhuje chválu (Flp. 4, 8).

Radovat se, vychutnávat a těšit se z toho, co nám právě teď Pán dává, i z toho, co pro nás připravuje. Aktuální poznámka – napomenutí sv. Pavla (Flp. 4, 4 – 6): „*Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost...*“ Sledujte, jak se ve všech textech adventních i vánočních stále píše o radosti – na rozdíl od zpráv v současných mediích, kde nás stále jen straší, vyhrožují a deprimují.

Hledat a vidět Pána ve všem, co nám dává.

Věnovat Pánu čas a pozornost. To znamená konečně jej ve svém životě postavit na prvé místo – úplně ve všem. (Tak, jak mu právem náleží.)

Připravovat se. Ano, na cestu do nebeského království je třeba se připravovat. A právě o tom bychom si měli zde na stránkách Hospitality pěkně popovídat. Takže máte-li nějaké zkušenosti, otázky, návrhy a náměty o tom, jak prožívat stáří a hlavně připravovat se na setkání s Pánem, napište!

František Reichel, OSF

FRANTIŠEK REICHEL, OSF (74)

V době komunismu pracoval jako výzkumník krmiva pro zvířata, po revoluci byl zvolen jako vicepremiér v oblasti životního prostředí do „sametové vlády“. Dnes je aktivním duchodcem a členem třetího řádu františkánů.

ROK RODINY SV. JÁNA Z BOHA V KOMUNITE BRATOV NA SLOVENSKU

Ako slovenskí Milosrdní bratia prežívajú svoj „mimoriadny rok“?

Ako už viete, v komunitách Milosrdných bratov na celom svete je tento rok Rokom rodiny svätého Jána z Boha. Ako ho prežívajú slovenskí Milosrdní bratia so spolupracovníkmi? Pripomeňme, že slovenská komunita patrí pod Rakúsku provinčnú delegatúru a momentálne má osem členov. Teší sa z pomalého rastu svojich povolani.

PRIOR REHOLE BRAT JÁN KARLÍK

„Presne pred tromi rokmi sa konala zaujímavá iniciatíva pastoračných rád vo všetkých zariadeniach provincie s anketovými otázkami: Čo pre vás znamená hospitalita? Aká je naša pohostinnosť a čo nám bráni uskutočňovať ju? Najčastejšou odpoveďou našich spolupracovníkov bola práve rodinná atmosféra, ktorú vnímajú ako hospitalitu. Rok rodiny sv. Jána z Boha osobne prežívam prehlbovaním povedomia, že naši spolupracovníci nie sú len zamestnancami nemocnice, ale spoluprácou na charizme hospitality tvoria spolu s im zverenými ľuďmi Rodinu sv. Jána z Boha.“

BRAT RICHARD

„Ako prežívam rok rodiny sv. Jána z Boha? Zamyslením sa nad životom sv. Jána z Boha, zamyslením

sa nad jeho listami, aby som pochopil to, prečo robil to, čo robil a ako to robil. Za posledné roky som mal pocit, že sv. Ján z Boha ostal niekde v 16. storočí a my sme sa presviedčali, teda podľa učenia bratov v Rakúskej provincii, že my žijeme v 21. storočí a musíme robiť inak a niečo iné. Celé roky som rozmýšľal, čo je to iné. Z rôznych životopisov sv. Jána z Boha som objavil niečo, na čo som zabudol, je to jeho obrátenie a láska k Bohu a človeku. Keď on niečo robil, robil to preto, lebo sám seba pokladal za horšieho od druhých a v presvedčení, že ak chce zažiť Boží pokoj, musí nasledovať svojho Pána Ježiša Krista. To je robiť nie preto, lebo som niekto, rehoľník, zdravotník..., ale preto, lebo tak robil Ježiš, preto, lebo tak je to dobre, aby mohli zažiť dobrotu aj druhí bratia a sestry putujúci tu vo svete. Rok rodiny sv. Jána z Boha je pre mňa uvedením si týchto skutočností a preto pokus o snahu urobiť pre druhých v mojom okolí a v mojej kompetencii také prostredie, ktoré ľuďom pripomenie Božiu lásku, nie preto, aby som bol známy, ale preto, aby Boh bol známy.“

BRAT FILIP

„Rok rodiny sv. Jána z Boha je čas, keď si my – bratia môžeme viac uvedomovať, že v našich každodenných „bojoch“ pre našich pacientov,

slabých, opustených a odstrkovaných nám pomáhajú veľa dobrých ľudí, bez ktorých by sme nemohli fungovať. Je to čas, kedy by sme Pánu Bohu a aj spolupracovníkom mali ďakovať zato, že ich máme. A tiež je to čas na prehodnotenie ich úloh, prevzatia zodpovednosti a dôvery, ktorú od nás dostávajú (sú dostatočné, prehnané či nedostatočné?) Z času na čas mi blyсне v hlave otázka, ako je vôbec možné, že naša nemocnica ešte funguje a že je tu iné „ovzdušie.“ Bez tej našej veľkej rodiny sv. Jána z Boha a pôsobenia Pána Boha by to vôbec nebolo.“

SVEDECTVÁ SPOLUPRACOVNÍKOV

Niektorých vybraných spolupracovníkov sme sa opýtali, čo pre nich znamená možnosť slúžiť a žiť v blízkosti Milosrdných bratov.

DARINKA MIKULOVÁ, ZAMESTNANÁ V NEMOCNICI

„Spoznať rodinu sv. Jána z Boha, to je Božia milosť. Sú to neúnavní šíritelia Božej lásky, nádeje a viery, ktorí sa pacientom a spolupracovníkom v práci aj v súkromí snažia pomôcť, ako najlepšie vedia. Či už prostredníctvom pekného rozhovoru, listu, telefonátu. To, že som spoznala bratov, je ako malý zázrak. Učia ma chápať dobro a pokoj v duši člo-

veka. Vidieť jednoduchosť, krásu a lásku v každom z nás. Byť súčasťou tejto rodiny a pomáhať im pri šírení Božieho slova je pre mňa veľká česť a nesmierna radosť. Ich úsmev, pokoj a dobro, veľká láska sú pre nás všetkých balzomom na dušu.“

MICHAL TINÁK, RIADITEĽ NEMOCNICE MILOSRDNÝCH BRATOV

„Zažil som ešte obdobie, keď provinciál Fabián Máčej – veľká osobnosť rehole obnovil po páde komunizmu činnosť nemocnice i rehole a doslova jej pomohol vstať ako Fénix z popola. Poznal som vtedy ešte najstarších rehoľných bratov, ktorí tu boli, dnes zažívam aj dorast rehole a snažím sa po troške prispieť k tomu, aby som mohol odovzdať, čo viem, aby Milosrdní bratia mali mužov hodných stáť na čele takého veľkého spoločenstva s bohatou tradíciou. Stal som sa ich súčasťou, oni zasa pevnou súčasťou môjho života, patríme jednoducho k sebe. Mám i čestné členstvo rehole, čo je pre mňa veľká česť.“

JAROSLAV VALACH, RIADITEĽ DOMOVA SV. JÁNA Z BOHA V BRATISLAVE

„Aj keď nemôžem zmeniť svet, snažím sa meniť svoje najbližšie okolie. A neviem to lepšie ako osobnou modlitbou a konkrétnou pomocou núd-

pretože v minulosti som bol u nich operovaný, do ich nemocnice som prišiel v kritickom stave. To, že ma zachránili, beriem ako posolstvo, že sa im treba odvdáčiť a pomôcť. A tak im pomáhám v kostole, aj ako údržbár, v čom treba. Mne pomohli bez nároku na odmenu, keď som nemal ani korunu, bol som na ulici. Rád by som im teda slúžil, pokiaľ budem vládvať a pokiaľ mi vydržia nohy."

Andrea Eliášová, foto: autorka a archív MB

znemu. Vo veku, kedy je potrebné začať bilanciu toho, čo som stihol a čo nie, čo som urobil dobre alebo menej dobre, čo by som ešte mohol stihnúť z milosti Božej, ma Božie cesty priviedli k Milosrdným bratom. Nepovažujem to za vec náhody. Tu, v spolupráci s Milosrdnými bratmi mám možnosť naplňať si moje osobné ambície, v zmysle biblického „Neste bremená jedni druhých.“ Môžem vyznať, že som šťastný."

BERNARDA BORO VANOVÁ, KOSTOLNÍČKA

„Spolupracovať s Milosrdnými bratmi pre mňa znamená stráviť čas, ktorý mi Pán dáva, zmysluplne. Pohybujem sa v ich blízkosti už viac rokov a vždy som ich vnímala ako podporu najmä v ťažších obdobiach života. Oslovuje ma ich spiritualita, ale aj priblíženie sa k fyzickým potrebám človeka."

ONDREJ DULOVEC, KOSTOLNÍK A ÚDRŽBÁR

„Ja som Milosrdným bratom vďačný za svoj život,

MISIJNÝ TÝŽDEŇ U MILOSRDNÝCH BRATOV NA SLOVENSKU

SLOVENSKÍ MILOSRDNÍ BRATIA „NA ČÍNU" UŽ VYZBIERALI VÝŠE 2500 EUR

Misijná nedeľa (23.10. t.r.) bola príležitosťou, v rámci ktorej slovenskí Milosrdní bratia, podobne, ako komunity bratov na celom svete, slávili Misijný týždeň hospitality. Podujatie sprevádzalo motto- Hospitalita: misia a vernosť. Rehoľníci sa ním podľa informácií brata Filipa O.H. z bratislavskej komunity Milosrdných bratov snažili poukázať na rôzne formy hospitality a jej širší význam pri preukazovaní milosrdnej lásky pacientom, núdnym a ľuďom bez domova, ktorým sa vo svojich zariadeniach venujú.

Milosrdní bratia na Slovensku pri tejto príležitosti upriamili pozornosť verejnosti na podporu misie v Číne – na vybudovanie hospicu pre ľudí trpiacich Alzheimerovou chorobou, na tento účel sa zatiaľ vyzbieralo vyše 2000 eur. (O novom centre sme už informovali aj v časopise Hospitalita.) Súčasťou misijného týždňa u Milosrdných bratov v Bratislave bola aj malá výstavka misijných predmetov z rôznych kútov sveta – v kostole pred oltárom, ktorá poukázala na rozmanitosť kultúr i množstvo krajín, kde misionári už priniesli evanjelium ako dobrú zvesť. Podujatie tiež malo za cieľ prehĺbiť vo verejnosti poznatky o tom, čo robí Cirkev vo svete i na Slovensku, ako aj upevňovanie zmyslu pre solidaritu s chorými a opustenými.

Andrea Eliášová

R. P. NORBERTUS ADAMUS BOCCIUS

Letos 15. ledna uplynulo 280 let od jeho narození v Temešváru (Rumunsko) a 17. července uplynulo 205 let od jeho úmrtí ve Valticích, kde je také pochován na městském hřbitově.

Ve Valticích působil více jak 40 let, během té doby byl sedmkrát zvolen převorem, v této funkci tedy byl celých 21 let, v letech 1784 až 1797 byl dokonce provinciálem milosrdných

bratří ve střední Evropě. Valtice pozvedl nebývalým způsobem také tím, že po svém zvolení provinciálem neodešel do Vídně, hlavního města provincie, ale zůstal ve Valticích a celou provincii řídil odsud. Tato léta byla dobou hospodářského rozkvětu i odborného růstu. Boccia ve Valticích zakládal ovocné zahrady, v nichž nechával vyhloubit studny a postavit altány pro rekreační pobyt pacientů.

Mimořádného významu dosáhl Boccia jako botanik. Šířil zájem o botaniku, o léčivé rostliny a jejich účinky. Sestavil několik herbářů řádovým bratrům, nastávajícím lékařům a lékárníkům za účelem studia léčivých rostlin. V roce 1766 sestavil kolekci tří herbářů ze sušených lisovaných rostlin s titulem „*Herbarium vivum*“, který je nejen nejstarším moravským herbářem ale i nejrozsáhlejším. Obsahuje totiž 1216 exemplářů. Boccia byl také výborným vychovatelem světově proslulých malířů bratrů Bauerových, kteří se stali v dospělosti jeho spolupracovníky na dalších

herbářích. Evropským unikátem je i jeho čtrnáctisvazkové dílo, které nese název „*Herbarium Vivum vel Colectione Botanicae Facte a F. Norberto Boccia, S. Ord. Ioanis de Deo et Conv. Feldsperg P.T. priorew A : MDCCLXVI*“, které obsahuje 2748 nádherných akvarelů rostlin. Díky titulním listům v jeho malovaných herbářích víme, jak vypadaly v 18. století Valtice a jejich okolí.

Věnoval se však také práci šlechtitelské, zakládal ovocné sady ve valtických městských příkopech a také ovocné aleje. Byl ředitelem valtického noviciátu a medicínsko-chirurgické školy. V roce 1794 dal zrenovovat všechny budovy včetně konventního kostela a získal fundace na další lůžka. Byl to všestranný člověk a jeho věhlas překročil hranice našeho města i tehdejšího státu.

Lada Rakovská, Muzejní spolek Valtice

340 LET VÝROČÍ VYSVĚCENÍ KOSTELA SV. AUGUSTINA

V letošním roce se ve Valticích neslaví pouze výročí Norberta Boccia. V červenci jsme oslavili 340 let výročí vysvěcení tamního kostela milosrdných bratří. Této slavnosti se zúčastnilo mnoho místních obyvatel, pozvání přijali i milosrdní bratři z Rakouska a Slovenska. Mohli jsme si tak připomenout důležitost tohoto místa pro dílo milosrdných bratří v celé střední Evropě, jakožto mateřského konventu, odkud se bratři rozšiřovali dále do celé Evropy.

CENA CELESTÝNA OPITZE

Při příležitosti 200 let výročí narození br. Celestýna Opitze, zakladatele anesteziologie, se řád milosrdných bratří rozhodl, že každoročně bude udělovat Cenu Celestýna Opitze za vzor v péči o nemocné – hospitalitu, která je ve středu pozornosti bratří. Minulý rok toto ocenění dostali dva z bratří, br. Ladislav a p. Vojtěch, kteří ještě v době před nástupem komunismu, na stejném místě jako Celestýn Opitz, podávali narkózu dokonce původním způsobem.

Letos bude tedy udělen druhý ročník Ceny Celestýna Opitze, 5. prosince 2011 v kostele sv. Šimona a Judy v Praze u Nemocnice Na Františku, bývalé nemocnice milosrdných bratří. Předání proběhne v rámci koncertu Bach-collegia Praha „Staročeské roráty a Vánoční pastorely“.

vp

MUDR. JOSEF DRBAL

Po výběrovém řízení města Brna se stal ředitelem Nemocnice Milosrdných bratří v Brně, přesně v době, kdy začínala vrcholit v České republice akce lékařů „Děkujeme, odcházíme“.

V době, kdy se tato nemocnice dostala na samé dno českého zdravotnictví, když z ní v jednom dni odešel kompletní tým anesteziologů, který tak naprosto paralyzoval anesteziologické oddělení a pacienti v nejtěžším zdravotním stavu na ventilátorech museli být převezeni do sousedních brněnských nemocnic. Tito anesteziologové svým dalším jednáním navíc destabilizovali chod celé nemocnice. Měsíc fungovala v superkrizovém režimu a po měsíci se podařilo sestavit anesteziologický tým z mimobrněnských a zahraničních lékařů. Každodenní, téměř 24hodinová, únavná práce pana ředitele

MUDr. Josefa Drbala nemocnici stabilizovala. Nejstarší brněnská nemocnice příští rok oslaví 275 let svého působení.

MUDR. JIŘÍ FLÉGL

Roku 1993 byl osloven provinciálem milosrdných bratří Stanislavem Fialou a stal se tak ředitelem a primářem vůbec první znovuoobnovené církevní nemocnice s aktuální péčí v České republice. Svou práci se snažil chápat jako službu těm nejslabším a nejpotřebnějším. Řídil se řádovým heslem „Skrze tělo k duši“. Svým osobitým humorem a verši, ulehčoval utrpení nemocných a personál povzbuzoval k práci. Jeho zálibou byla cyklistika, která se mu stala osudnou. V květnu 2005 tragicky zahynul. Dílo, které začal, však pokračuje dále, nemocnice je v regionu velmi oblíbená a spolupracovníci přinášejí hospitalitu těm, kteří jsou odkázáni na cizí pomoc.

BRATR OSWALD EDSTADLER

Po škole působil jako představený v řádových domech v Linci, Schärdingu, Kritzen-dorfu, Štýrském Hradci a ve Vídni. Během svého 30letého působení ve Štýrském Hradci doprovázel mladé lidi jako převor konventu v Eggenberku. Svou skromností, zájmem o druhého a úctou k nemocným a potřebným lidem dokázal dát příklad života milosrdného bratra desítkám mladých milosrdných bratří celé Střední a Východní Evropy. I přes jeho těžký zdravotní stav byl vždy nablízku mladým jako převor ve Vídni. Ve Vídeňském konventu dokončil v říjnu tohoto roku svoji životní pouť.

→ PROSINEC

24. 12.–1. 1. 2011

BETLÉMY V KOSTELE SV. LEOPOLDA V BRNĚ

(harmonogram na www.milosrdni.cz)

→ LEDEN

6. 1. 2011 16:00

**„HEJ, HEJ, JEDEN I DRUHEJ“ – VÁNOČNÍ PŘEDSTAVENÍ DĚTÍ GYMNÁZIA
KŘÍŽKOVSKÉHO PRO NEMOCNÉ**

kaple sv. Richarda Pampuri v Nemocnici milosrdných bratří v Brně, Polní 3

12. 1. 2011 čtvrtek 18:00

ADORACE ZA NEMOCNÉ A DUCHOVNÍ POVOLÁNÍ

kostel sv. Leopolda v Brně, Vídeňská 7

→ ÚNOR

9. 2. 2011 čtvrtek 18:00

ADORACE ZA NEMOCNÉ A DUCHOVNÍ POVOLÁNÍ

kostel sv. Leopolda v Brně, Vídeňská 7

15. 2. 2011 středa

SVĚTOVÝ DEN NEMOCNÝCH

Koncert ZUŠ Františka Jílka pro nemocné v Nemocnici milosrdných bratří v Brně, Polní 3

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady, od času stráveného při jeho sestavování, korekce, grafické práce, nakonec tisk, obálkování a hromadná korespondence.

Chceme však čtenářům poskytnout co nejvyšší provedení, stejně jak je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat na konto:
1341663309/0800 variabilní symbol: 1111
Za jakékoliv dary budeme nesmírně vděční!

hospitalita Zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4x do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách milosrdných bratří, také o jejich historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí. V případě zájmu o odběr pište na e-mail: sekretariat@milosrdni.cz nebo na adresu: Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno. Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

„Per corpus ad animam“

hospitalita

Vydává Konvent Hospitálského řádu sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři (pro svoji vnitřní potřebu)

Videňská 228/7, 639 00 Brno, IČ: 15531678, registrace MK ČR E 20257

B. ú. 1341663309/0800

tel./fax.: 543 165 319, www.milosrdni.cz, e-mail: sekretariat@milosrdni.cz

foto: archiv OH, tisk: Arch polygrafické práce spol. s.r.o.